

Mål T-85/05 R

Dimos Ano Liosion (Grekland) m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Sammanhållningsfonder — Beslut om samfinansiering
— Projekt för deponering av hushållsavfall under jord — Upptagande till
sakprövning — Fumus boni juris — Krav på skyndsamhet — Föreligger inte”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 23 maj 2005 . . . II - 1724

Sammanfattning av beslutet

- 1. Interimistiskt förfarande — Sakprövningsförutsättningar — Ansökan — Formkrav — Framställning av grunder på vilka de begärda åtgärderna omedelbart framstår som befogade — Kort framställning av argument — Tillåtet — Villkor
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler; artikel 104.2)*

2. *Interimistiskt förfarande — Sakprövningsförutsättningar — Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken — Saknar betydelse — Gränser*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.1)
3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Krav på skyndsamhet — Allvarlig och irreparabel skada — Kommissionens eller medlemstaternas möjlighet att vidta andra åtgärder — Krav på skyndsamhet föreligger inte*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

1. Enligt de villkor som uppställs i artikel 104.2 i rättegångsreglerna krävs att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundar sig på framgår på ett konsekvent och begripligt sätt av själva innehållet i ansökan om uppskov med verkställigheten. Om en ansökan, även om den är kort och otydligt framställd, trots allt innehåller ett antal grunder och argument som syftar till att fastställa att villkoren för *fumus boni juris* föreligger och att kravet på skyndsamhet är uppfyllt, kan motparten framlägga sina synpunkter och rätten göra sin bedömning. Under dessa omständigheter kan det inte fastställas att talan skall avvisas på grund av att den inte uppfyller de villkor som uppställs i artikel 104.2 i rättegångsreglerna.
2. Frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning skall i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande för att inte föregripa prövningen av saken i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa huruvida vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att omedelbart avgöra huruvida talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas, när det har hävdats att det är uppenbart att en sådan talan skall avvisas.

(se punkt 39)

(se punkterna 37 och 38)

3. Frågan huruvida en ansökan om uppskov med verkställigheten ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. I synnerhet, när den

ifrågavarande skadan är avhängig av förekomsten av ett antal faktorer, räcker det att den är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet. När skadan som åberopas är vag, hypotetisk och obestyrkt är den av så osäker karaktär att den i vart fall inte kan rättfärdiga ett beviljande av ansökan om uppskov.

En begäran om uppskov med verkställigheten ställer inte krav på skyndsamhet då möjligheten att angripa de nationella rättsakterna om fullgörande av de omtvistade åtgärderna utgör ett lämpligare och mer relevant sätt att skydda sökandenas intresse på och/eller då den

institution som vidtagit dessa åtgärder har möjligheten, eller snarare skyldigheten, att kontrollera om åtgärderna verkställs och, i förekommande fall, kan ålägga sanktioner när de intressen som ansökan om uppskov med verkställigheten syftar till att skydda äventyras. Om ett uppskov med verkställigheten inte nödvändigtvis skulle medföra att den rådande situationen förändrades och att den påstådda skadan förhindrades är det tveksamt om ett sådant uppskov med verkställigheten är nödvändigt.

(se punkterna 48, 50, 51 och 60-62)